

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Țurcan Anatolie,

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

Ghervas Maria

Mardari Dumitru

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2018, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulietta Devder, avocatul Crețu Doina în numele părții vătămate și de partea vătămată Gîrla Tatiana, în cauza penală privindu-l pe

Grigor Ion Xxxxx, născut la
xxxxx, originar din or. Xxxxx,
domiciliat în mun. Chișinău, str.
Xxxxx, ap. x

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 20.09.2013 - 18.07.2014,
2. Instanța de apel: 19.08.2014 - 21.01.2015,
12.07.2015 - 22.06.2016,
06.04.2017 - 26.03.2018,
3. Instanța de recurs: 11.03.2015 - 09.06.2015,
19.07.2016 - 14.02.2017,
14.06.2018 - 30.10.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014, Grigor Ion Xxxxx a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Grigor I. a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că în anul 2007, aflându-se la domiciliul său, amplasat pe adresa str. Xxxxx, ap. x, mun. Xxxxx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor ce nu-i aparțin, acționând cu intenție directă, invocând pretextul

păstrării și ulterior a împrumutului mijloacelor bănești obținute de Gîrla Tatiana, urmare a înstrăinării casei părintești amplasată pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx, profitând de încrederea acordată de ultima, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la Gîrla Tatiana bani în sumă de 130.000 euro, ceea ce conform cursului oficial al BNM, la data săvârșirii infracțiunii constituiau 2.128.100 lei.

La 05 iulie 2011, știind cu certitudine că nu va restitui suma de bani însușită de la Gîrla Tatiana, pentru a reda un aspect legal acțiunilor sale ilegale, la inițiativa sa, au întocmit un contract de împrumut bănesc, autentificat de notarul Belicesco Oleg, cu sediul în str. Xxxxx, mun. Xxxxx, prin care s-a obligat să restituie suma de 130.000 euro, în termen de până la 31 decembrie 2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje și două garaje amplasată pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03 ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla Tatiana, nerespectând obligațiunile asumate și astfel, însușind ilicit mijloacele bănești, cauzând părții vătămate daună materială în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Grigor I., de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grigor I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător, pe o perioadă de 5 ani și admiterea acțiunii civile depuse de către partea vătămată Gîrla Tatiana.

În motivarea apelului a invocat:

- întreaga motivare a sentinței este bazată pe lipsa unor elemente ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, însă în partea dispozitivă se constată lipsa faptului infracțiunii;

- motivul indicat întru achitarea inculpatului, de către instanța de fond este unul neîntemeiat și neconform circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești, întru-cât potrivit materialelor cauzei penale s-a stabilit cu certitudine că fapta de care este învinuit Grigor I. a avut loc, iar apărarea, cât și inculpatul nu au negat faptul dobândirii sumei de bani, care a fost transmisă de către partea vătămată;

- banii au fost primiți de către Grigor I., care la fel nu neagă faptul că a primit și a folosit acești bani, conform declarațiilor acestuia, investindu-i în afaceri;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate contractul de gaj al automobilului de model „Audi Q7”, gajat de către inculpat, părții vătămate și

care nu a fost transmis până în prezent, însăși contractul de împrumut, care Grigor I. se obligă să restituie suma de 130.000 euro și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje și două garaje din str. Xxxxx, Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de 0,03 ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla T., la fel nu a fost executat;

- prima instanță eronat a interpretat declarațiile părții vătămate Gîrla T., care de facto a indicat că, presupusele bunuri propuse de inculpat, erau atinse de vicii, precum casa de locuit care i-ar fi promis-o prin contract și care de fapt nu a fost legalizată nici până la moment, astfel nu poate fi înregistrată la organele competente, careva terenuri din România, care nu se cunoșteau necesitatea acestora. Contractul de împrumut semnat și autentificat nu este decât o garanție care a putut-o obține partea vătămată pentru suma transmisă inculpatului, fără întocmirea a careva acte, întru-cât avea încredere exagerată în ultimul.

3.2 Partea vătămată Gîrla Tatiana, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grigor I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat:

- acțiunile inculpatului Grigor I. de a însuși suma de 130.000 euro, date spre păstrare către partea vătămată, fără înștiințarea și acordul acesteia, folosindu-se de relațiile de prietenie și încredere a părții vătămate, demonstrează intenția inculpatului cu privire la sustragerea bunurilor părții vătămate;

- este necesară aplicarea răspunderii penale pentru escrocherie, pe motiv că partea vătămată este în imposibilitatea de a-și apăra drepturile sale subiective, prin mijloacele justiției civile, iar acțiunile inculpatului îndreptate cu rea-credință împotriva părții vătămate probează intenția inculpatului de a însuși banii fără a fi restituiți acesteia, sunt acțiuni ce demonstrează că deja suntem prezenți în fața unei escrocherii și nicidecum în fața unor norme de drept civil;

- inculpatul a avut posibilitatea de a executa angajamentul asumat, însă nu a recunoscut că a primit suma de bani de 130.000 euro și nu este de acord cu contractul de împrumut.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că în urma analizei circumstanțelor și probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată, învinuirea nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel a stabilit, că prima instanță legal și întemeiat a motivat sentința prin faptul, că în cazul inculpatului Grigor Ion, lipsește legătura cauzală dintre acțiunile lui și consecințele indicate în actul de învinuire, deoarece în cadrul cercetării judecătorești incontestabil s-a probat că aceste consecințe

infracționale nu sunt rezultat al acțiunilor inculpatului. Iar acțiunile inculpatului nu conțin elementele constitutive ale unei infracțiuni, doar poartă un caracter de ordin civil, soluționarea căruia urmează a fi efectuată în procedura contencioasă, în instanța de drept civil.

6. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

6.1 Procurorul, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet judecată.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apelul procurorului, care dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- inculpatul a săvârșit acțiuni care demonstrează dezacordul acestuia de a-și executa angajamentul, sau inculpatul își asuma sistematic obligații care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească;

- fapta de care este învinuit Grigor I. a avut loc, întrucât nici apărarea nici învinuitul nu neagă faptul că, a primit de la partea vătămată această sumă de bani;

- instanța de apel nu s-a expus asupra probelor acuzării, ori le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului.

6.2 Partea vătămată Gîrla Tatiana, în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor pe care s-a întemeiat soluția;

- instanța de apel nu a stabilit și nu a motivat, în baza căror criterii a stabilit în speță, prezența unor norme de drept civil și lipsa infracțiunii de escrocherie.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2015, au fost admise recursurile, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel la examinarea apelurilor nu a respectat cerințele art. 414 Cod procedură penală, nu a răspuns în modul convenit la toate motivele invocate de apelanți și a menținut o hotărâre contradictorie a primei instanțe, ori concluziile instanței în partea descriptivă a sentinței vin în contradicție cu dispozitivul.

Instanța de recurs a menționat, că instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele invocate în cererea de apel a procurorului. Mai mult, făcând o analiză superficială a probelor, instanța de apel a constatat, că acțiunile lui Grigor I. nu conțin elementele constitutive ale unei infracțiuni, ori învinuirea formulată inculpatului nu este dovedită și totodată a menținut sentința primei

instanțe prin care Grigor I. a fost achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Respectiv, instanța de recurs a indicat că, aceste concluzii a instanțelor de judecată sunt contradictorii și nu pot fi menținute, ori temeiul invocat nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite de instanța de judecată. Lipsa faptei infracțiunii presupune lipsa unei acțiuni sau inacțiuni, însă, în speță, fapta săvârșită de inculpat, în baza căreia este învinuit de acuzare, a fost stabilită și recunoscută de inculpat, astfel instanța de judecată urma să stabilească dacă această faptă întrunește sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel examinând apelul declarat de partea acuzării, și-a întemeiat soluția de respingere a apelului, bazându-se în exclusivitate pe declarațiile inculpatului, a martorilor Grigor N. și Grigor S. - soția și fiul inculpatului, fără a lua în considerație, trecând cu vederea probele prezentate de partea acuzării în ședințele de judecată, probe care în opinia procurorului, demonstrează cu certitudinea vina lui Grigor I. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult, instanța de recurs a specificat, că instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile părții vătămate Gîrla T., considerându-le ca fiind contradictorii și care contravin declarațiilor martorilor oculari, inclusiv declarațiilor inculpatului, nu s-a expus asupra argumentelor invocate în apelul declarat de avocatul părții vătămate, lăsându-l de fapt fără examinare.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grigor I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercitata activitate de întreprinzător, pe un termen de 3 ani, cu executare pedepsei în penitenciar de tip închis. Acțiunea civilă înaintată de avocatul Barba Daria în numele părții vătămate Gîrla T. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța, în ordinea procedurii civile.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, a constatat că, inculpatul Grigor I. în anul 2007, aflându-se la domiciliul său în str. Xxxxx, mun. Xxxxx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor ce nu-i aparțin, acționând cu intenție directă, invocând pretextul păstrării și ulterior, a împrumutului mijloacelor bănești obținute de Gîrla Tatiana, urmare a înstrăinării casei părintești din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, profitând de încrederea acordată de ultima, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la Gîrla Tatiana bani în sumă de 130.000 euro, ceea ce conform cursului oficial al BNM constituia suma de 2.128.100 lei, iar la data de 05 iulie 2011, știind cu certitudine că nu va restitui suma de bani însușită de la Gîrla Tatiana, pentru a reda un aspect legal acțiunilor

sale ilegale, la inițiativa sa, au întocmit un contract de împrumut bănesc, autentificat de notarul Oleg Belicesco, cu sediul în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, prin care el s-a obligat să restituie suma de 130.000 euro, în termen de până la 31 decembrie 2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje și două garaje din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla Tatiana, nerespectând obligațiunile asumate și astfel, însușind ilicit mijloacele bănești, cauzând părții vătămate daună materială în proporții deosebit de mari.

În viziunea instanței de apel, vinovăția inculpatului Grigor I. în învinuirea adusă a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Gîrla T., martorilor Mitrofan V., Popovici V., Solomon C., Grigor S., Grigor N., contractul de împrumut din 05.07.2012; extrasul de la Oficiul cadastral; procesul verbal de confruntare din 29.07.2013 între Gîrla Tatiana și Grigor Ion.

Instanța de apel, verificând argumentele expuse în textele apelurilor, în raport cu actele cauzei penale și probele administrate de acuzatorul de stat, a constatat că prima instanță nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită de achitare a inculpatului Grigor I. de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, prima instanță nu a respins probatoriul acuzării administrate în ședința judiciară și nu a format o motivare corespunzătoare asupra chestiunilor care au importanță decisivă în cauză, interpretând eronat unele noțiuni din legea penală. Or, analizând conținutul sentinței din 18.07.2014, instanța de apel a constatat că partea descriptivă a acesteia vine în contradicție cu dispozitivul sentinței. Astfel, în motivarea sentinței, instanța de fond a invocat lipsa unor elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pentru ca în partea dispozitivă să constate lipsa faptului infracțiunii.

În continuare, instanța de apel a ajuns la concluzia necesității aplicării unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător, pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Totodată, instanța de apel a dispus executarea reală a pedepsei, reieșind din conținutul normei penale prevăzute la art. 90 alin. (4) Cod penal.

În partea ce ține de acțiunea civilă, instanța de apel, constatând faptul că, partea vătămată Gîrla T. a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la Grigor I. în beneficiul acesteia a prejudiciului material în mărime de 130.000 euro, suma de 2.534.096, 12 lei, cu titlu de venit ratat (dobânda de întârziere) și prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei, respectiv, aplicarea sechestrelor pe bunurile imobile și mobile, pretențiile pecuniare ale reclamantei urmează a fi concretizate sub aspect juridico-civil, or, instanța de apel nu a putut accepta pretențiile formulate de reclamantă în varianta propusă prin prisma prevederilor art. 219 alin. (2), 220 Cod procedură penală, privitor la despăgubiri în privința

căroră urmează să fie prezentate probe, iar în vederea excluderii tergiversării examinării cauzei penale, instanța de apel a dispus soluționarea chestiunii privind acțiunea civilă, prin admiterea acesteia în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

11. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dudulica L. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că:

- probele prezentate de acuzare nu demonstrează săvârșirea de către Grigor I. a infracțiunii incriminate, însă instanța de judecată nu a dat apreciere probelor prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a ignorat prevederile art. 3 Cod penal, art. 8 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a ignorat poziția susținută de apărare în sensul că pentru ca fapta inculpatului să fie calificată ca ilegală trebuie să conțină elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- în cazul dat, Gîrla T. a transmis lui Grigor I. suma de 100.000 euro cu titlu de împrumut cu dobândă, ulterior fiind garantată restituirea sumei cu dobânda restantă prin gaj, iar Grigor I. recunoaște că a primit aceste bunuri, fapt confirmat de inculpat, de către martori și probele prezentate în ședința de judecată;

- în cadrul judecării cauzei nu au fost aduse probe pertinente și concludente din conținutul căroră ar reieși că Grigor I. ar fi întreprins careva acțiuni concrete îndreptate spre însușirea mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari de la Gîrla T., cu scop cupidant și sub pretextul invocat în acuzare;

- relațiile dintre Grigor I. și Gîrla T. poartă un caracter civil și urmează a fi soluționat de către instanța de drept civil;

- a fost întocmit la notar un contract de împrumut între Gîrla T. și Grigor I. cu garantarea restituirii banilor prin instituirea gajului, înregistrat în modul corespunzător. Contractul a fost perfectat la mai bine de 4 ani după transmiterea banilor;

Grigor I. niciodată nu a refuzat restituirea banilor împrumutați, din contra i-a propus lui Gîrla Tatiana transmiterea unor bunuri în contul datoriei, din lipsa de surse financiare. Chiar și în ședința de judecată, părții vătămate i s-a propus transmiterea unui teren, dar aceasta a respins toate ofertele.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017, recursul ordinar declarat de avocatul Dudulica L. în numele inculpatului a fost admis, fiind casată total decizia și dispusă rejudecare cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel la examinarea cauzei a comis erori de drept ce nu pot fi corectate în

instanța de recurs, pronunțând soluția fără respectarea prevederilor legale, a jurisprudenței CtEDO, precum și a practicii judiciare constante.

Instanța de recurs a menționat că, de către prima instanță, inculpatul Grigor I. a fost achitat și în această situație, potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu era în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.

Astfel, instanța de recurs, analizând textul deciziei instanței de apel a constatat că, concluzia de condamnare a lui Grigor I. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, este bazată pe declarațiile martorilor: Gîrla R., Solomon C., Mitrofan V., Popovici V., părții vătămate și inculpatului, adică bazată pe probele acuzării, fiind respinse probele apărării, instanța de apel la examinarea apelului a audiat numai inculpatul și partea vătămată, iar declarațiile martorilor au fost doar citite – ceea ce contravine art. 6§1 CEDO și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În această ordine de idei, instanța de recurs a conchis că, în esență, instanța de apel a întemeiat condamnarea inculpatului pe o nouă interpretare a declarațiilor a cărui autor nu a fost audiat de instanță, astfel, a adoptat o poziție opusă celei din hotărârea primei instanțe. Prin urmare, instanța de recurs a constatat că condamnarea inculpatului fără audierea martorilor, deși acesta fusese achitat, este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 din Convenție, or, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale de condamnare pe probele cercetate de către prima instanță, care a dispus achitarea.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2018, au fost admise, inclusiv din alte motive apelurile declarate, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Grigor I. a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de către avocatul Barba Daria în numele părții vătămate Gîrla T., privind încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere, a cheltuielilor judiciare și a prejudiciului moral – lăsată fără examinare.

15. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, prima instanță eronat a constatat starea de fapt și anume, deși corect a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, temeiul de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) Cod procedură penală, nu a fost identificat corect. Deși, prima instanță a dispus achitarea inculpatului din motivul că, nu s-a constatat existența faptului infracțiunii, la adoptarea sentinței, instanța a constatat drept motiv de achitare anume că, fapta inculpatului, nu constituie elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, achitarea acestuia, în viziunea instanței de apel, urma a fi făcută anume pe motiv

că, fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului date în cadrul examinării cauzei în prima instanță și audiindu-l în ședința instanței de apel, ținând cont de declarațiile părții vătămate date în cadrul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, de declarațiile martorilor Gîrla R., Mitrofan V., Popovici V., Solomon C., Grigor S., Grigor N., contractul de împrumut din 05.07.2012, extrasul de la OTC, procesul-verbal de confruntare din 29.07.2013, instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 27, 99-101 Cod procedură penală, a conchis că, fapta incriminată lui Grigor I., nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că deși obiectul material al infracțiunii a constituit suma de 130.000 euro, pe care cum a invocat pătimita Gîrla Tatiana, aceasta i-a transmis-o inculpatului Grigor I. pentru păstrare, nu s-a demonstrat nemijlocit însușirea acestei sume de bani de către inculpat prin înșelăciune, sau abuz de încredere.

Instanța de apel a stabilit, că pătimita inițial a relatat că, a transmis inculpatului anume pentru păstrare suma de 130.000 euro, fapt susținut doar de către pătimită, cât și de martorul Popovici V., însă atât inculpatul, cât și martorii Mitrofan V., Grigor S. și Grigor N., au infirmat cele spuse de către pătimită și martori, afirmând contrariul și anume că, de fapt, Gîrla Tatiana a transmis suma de 100.000 euro și nicidecum suma de 130.000 euro, totodată aceștia au confirmat că, suma dată nu a fost transmisă spre păstrare, dar în calitate de împrumut, fapt de altfel reținut și prin contractul de împrumut din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Oleg Belicesco, conform căruia Grigor I. se obligă să restituie suma de 130.000 euro, în termen de până la 31 decembrie 2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit de două etaje și două garaje, din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03 ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla Tatiana. Așadar, în cazul dat și-a găsit confirmare anume relatarea inculpatului, care a menționat clar că, dânsul și anterior a primit în împrumut de la Gîrla T. diverse sume de bani, pe care i-a restituit împreună cu dobânzile care erau fixate de către Gîrla T.

În cazul dat, instanța de apel a determinat o neclaritate vizând cuantumul prejudiciului pretins a fi cauzat prin escrocherie, de vreme ce conform învinuirii, lui Grigor I. i se incriminează în mod evaziv însușirea atât prin înșelăciune, cât și prin abuz de încredere, fără a se califica clar metoda comiterii infracțiunii, a sumei de 130.000 euro, deși cuantumul prejudiciului pretins a fi cauzat prin infracțiune, diferă, datorită circumstanțelor constatate pe parcursul cercetării judecătorești.

Mai mult, instanța de apel a constatat că, potrivit declarațiilor martorilor audiați pe parcursul cercetării judecătorești în prima instanță și suplimentar în

instanța de apel și anume martorul Solomon C., se atestă că ultimul în ședința instanței de fond nu a relatat clar care anume este suma de bani pe care pretinde că Gîrla T. ar fi transmis-o lui Grigor I., ulterior însă, în ședința instanței de apel, martorul menționat a susținut clar că pătimita a transmis inculpatului anume 130.000 euro, fapt care pune la îndoială veridicitatea declarațiilor ultimului, în contextul relațiilor de concubinaj ale acestuia cu Gîrla Tatiana.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, martorul Popovici V. deși a menționat că, cunoaște despre faptul dării cu împrumut lui Grigor I. a sumei de 130.000 euro, însă a susținut că cunoaște aceste circumstanțe doar din cele spuse de Gîrla Tatiana.

Instanța de apel a stabilit că, nu poate fi pus la îndoială contractul de împrumut din 05 iulie 2012, prin care Grigor I. s-a obligat să restituie lui Gîrla Tatiana suma de 130.000 euro în termen de până la 31 decembrie 2011, în situația în care atât inculpatul Grigor I., cât și martorii Grigor S., Grigor N., Mitrofan V., au susținut cert că, pătimita a adus anume spre păstrare suma de 100.000 euro și nicidecum nu suma de 130.000 euro. În atare conținut, instanța de apel a notat o neclaritate și o presupunere pe care s-a bazat la înaintarea învinuirii organul de urmărire penală, situație, care în pretextul art. 8 Cod procedură penală, urmează a fi interpretată în favoarea inculpatului, or s-a constatat cert că obiectul material al infracțiunii de escrocherie nu a fost întrunit, în situația existenței unor relații de ordin civil.

De asemenea, instanța de apel a notat, că este inadmisibilă plasarea unor relații de ordin civil sub aspect penal și antrenarea în litigiile civile organului de urmărire penală, cu atât mai mult că prin ordonanța procurorului Demciucin I. din 25.03.2013, s-a refuzat în pornirea urmăririi penale pe faptele de escrocherie pretinse a fi comise de către Grigor I., din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și clasarea procesului penal nr. 564 din 28.03.2013.

La caz, instanța de apel nu a identificat nici existența laturii obiective a infracțiunii, în contextul în care nu a fost dovedită dobândirea de către inculpatul Grigor I. a sumei de 130.000 euro, cum se pretinde de către învinuire, or, din materialele cauzei și anume din cele relatate de către pătimită, instanța de apel a identificat doar neonorarea de către Grigor I. a unor obligații de ordin civil, asumate conform contractului de împrumut din 05.07.2012, așadar, instanța de apel a reținut că, nu și-a găsit confirmare alegația lui Gîrla T., referitor la faptul că suma de 130.000 euro, ar fi fost transmisă de către dânsa inculpatului Grigor I., anume în vederea păstrării acestei sume, deoarece pătimita avea posibilitatea de a păstra mijloacele financiare și în alte locuri, instituții sau entități, nefiind clar care ar fi fost motivul că aceasta a decis să transmită lui Grigor I. spre păstrare, o sumă impunătoare de bani, fără a avea garanții că va fi restituită. Deși, Gîrla T. a susținut că a transmis la păstrare suma de 130.000 euro, inculpatului Grigor I. în anul 2007, nici martorii Gîrla R., Popovici V., Solomon

C., nu au putut confirma perioada în care anume a fost transmisă această sumă spre păstrare. Mai mult, în ipoteza relatărilor lui Gîrla T., cât și a martorului Gîrla R., s-a constatat că suma de bani a fost transmisă anume la inițiativa și dorința pătimatei și nicidecum la insistența și cerința inculpatului Grigor I.

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că, de fapt, Gîrla T. nu a fost influențată de către inculpatul Grigor I., de a-i transmite suma de 130.000 euro acestuia, cu atât mai mult ei nu i s-a creat o aparență fictivă referitor la starea reală a lucrurilor și scopul real al pretinsei primiri spre păstrare a banilor, așa cum a considerat pătimita de cuviință. De altfel, în situația în care Gîrla T. a susținut că a avut încredere în inculpatul Grigor I. și s-a bazat pe relațiile de prietenie între aceștia, nu sunt îndreptățite condițiile pentru a considera că suma de bani a fost însușită, urmare a înșelăciunii sau abuzului de încredere, or, în situația dată, este certă concluzia că inculpatul nici nu a avut intenția de a însuși această sumă de bani, dar și cu atât mai mult acesta a luat suma menționată cu împrumut și nu spre păstrare.

Instanța de apel nu a identificat faptul că, inculpatul ar fi avut de la bun început intenția de a însuși suma de 130.000 euro, așa cum susține acuzarea, de vreme ce inculpatul nu i-a făcut careva promisiuni de a păstra această sumă de bani, dar cu atât mai mult, acesta a menționat că Gîrla T. i-a transmis de fapt o sumă de 100.000 euro, anume în calitate de împrumut, fiind încheiat în acest sens contractul de împrumut.

Astfel, potrivit pct. 6 al contractului din 05.07.2012, Grigor I. s-a obligat să restituie suma de 130.000 euro, în termen de până la 31.12.2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje și două garaje din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla Tatiana. Potrivit aceluiași punct de contract, *„împrumutătorul este în drept începând cu data de 01 noiembrie 2011 să rezilieze în mod unilateral contractul și să ceară restituirea anticipată a împrumutului.”*

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că potrivit materialelor cauzei, rezultă că Gîrla T. și-a realizat acest drept, adresându-se în instanța de judecată, iar pe parcurs în ședința instanței de apel, a pledat pentru aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra automobilului de model „Audi Q7” cu n/î XXXXX, care aparține cu drept de proprietate lui Grigor Ion. În acest context, instanța de apel a notat că, s-a adevărit doar existența unor relații de ordin civil, manifestate prin nerespectarea și încălcarea condițiilor contractuale, fapt care însă denotă inadmisibilitatea de drept de a dispune plasarea acțiunilor persoanei sub aspect penal.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind inadmisibile alegațiile procurorului, cât și a părții vătămate, referitor la faptul că prin acțiunile sale, inculpatul Grigor I. ar fi realizat acțiunea de înșelăciunea, de vreme ce chiar fiind admisă ipoteza pătimatei, privind transmiterea spre păstrare temporară a sumei

de 130.000 euro, în acest context, instanța de apel nu a identificat vre-o probă ce ar demonstra transmiterea acestei sume, doar declarațiile părții vătămate, cât și a doi martori, ale căror relatări sunt neclare, iar la unele capitole contradictorii.

Totodată, instanța de apel a menționat, că nu a fost dovedit faptul că Grigor I. ar fi profitat anume de încrederea părții vătămate Gîrla T., bazată anume pe relațiile prietenești ale acestora, în situația în care s-a adevărit nemijlocit faptul că, a fost anume scopul și propunerea pătimatei Gîrla T. de a transmite suma de 130.000 euro, spre păstrare inculpatului, de altfel, versiunea acesteia nu și-a găsit confirmare, sub aspectul faptului că la materialele cauzei penale este anexat contractul de împrumut, totodată, atât inculpatul, cât și martorii Grigor S., Grigor N. și Mitrofan V. au susținut că, pătimita a transmis anume 100.000 euro și anume în calitate de împrumut inițial, ulterior, în legătură cu problemele financiare, inculpatul a acumulat datorii la împrumut și dobândă, deși o perioadă de timp a achitat Tatianeii Gîrla diferite sume de bani, precum și i-a permis acesteia să locuiască în casa din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, achitând pentru dânsa serviciile comunale.

Instanța de apel a identificat, că în acest caz, și-a găsit confirmare anume existența relațiilor de ordin civil, deoarece existența unui acord bilateral, care reglementează raporturile dintre Grigor I. și Gîrla T., care specifică clar drepturile și obligațiile de ordin civil, este exclus concursul organului de urmărire penală, de vreme ce nu a existat abuzul de încredere așa cum a concluzionat organul de urmărire penală, totodată, nu a existat și nu și-a găsit confirmare faptul că, suma de bani de 130.000 euro, ar fi fost transmisă inculpatului Grigor I. în scop de păstrare, or la materialele cauzei lipsesc careva date confirmative faptului că acesta ar fi desfășurat o careva activitate de întreprinzător.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, organul de urmărire penală a incriminat lui Grigor I. ambele modalități de comitere a infracțiunii de escrocherie, adică prin înșelăciune și prin abuz de încredere, acțiune inadmisibilă de drept. Deși, Grigor I. a obținut posibilitatea reală de a se folosi de suma de bani primită de la Gîrla T., acesta a obținut această posibilitate în baza contractului de împrumut, adică având temei legal, fără a ascunde și camufla careva intenții așa cum i-a incriminat organul de urmărire penală, iar din declarațiile martorilor Mitrofan V., Grigor S. și Grigor N. s-a constatat, că părții vătămate i s-a restituit o parte din banii împrumutați, inclusiv diverse sume în calitate de dobândă la împrumut.

În acest caz, instanța de apel nu a identificat în acțiunile inculpatului existența laturii subiective, care la infracțiunea prevăzută de art. 190 Cod penal, se caracterizează prin intenția directă, de vreme ce la baza primirii sumei vizate de bani, a stat contractul de împrumut din 05.07.2012, iar ca urmare, conform înscrisurilor prezentate de către inculpat, acesta a achitat din totalul sumei datoriei, suma de 47.900 euro, dintre care suma de 22.700 euro, suma totală a

dobânzilor și suma de 25.200 suma datoriei achitată la data de 01.04.2011, cu toate că actul vizat nu este semnat de către inculpatul Grigor I. și nici de către partea vătămată, instanța de apel a reținut că din relatările martorului Grigor S, reiese că inculpatul a rambursat părții vătămate o parte din sumă, cu atât mai mult, însăși martorul a transmis părții vătămate suma de 10.000 euro, totodată martorul Grigor N. a confirmat că inculpatul achita părții vătămate suma de 2.000 euro, de asemenea, martorul a confirmat că Grigor S. i-a transmis părții vătămate suma de 10.000 euro, declarații similare fiind depuse și de către martorul Mitrofan V.

La fel, instanța de apel a reținut că în cazul din speță nu și-a găsit confirmare nici scopul de cupiditate, care s-ar fi manifestat prin situația materială a inculpatului ca fiind una grea, în contextul în care conform materialelor cauzei, dar și însuși relatărilor făcute de către inculpat, partea vătămată și martori, inculpatul Grigor I. avea în gestiune mai multe bunuri imobile și mobile, dar și surse financiare la momentul când a fost încheiat contractul de împrumut. Iar argumentul părții vătămate precum inculpatul ar fi putut să restituie suma de bani înainte, însă nu a făcut, fapt care în opinia ei ar demonstra scopul de cupiditate – nu corespunde realității și este nefondat, deoarece în cazul de față există contractul de împrumut din 05.07.2012, în baza căruia partea vătămată este în drept să se adreseze în instanța de judecată cu o acțiune civilă, fapt care a fost deja făcut de către aceasta, fiind depusă o acțiune civilă în conformitate cu prevederile art.166-167 Cod procedură civilă.

Alegațiile părții vătămate precum că, inculpatul la moment ar avea datorii foarte mari, precum și că ar fi urmărit penal, au fost respinse ca neîntemeiate de către instanța de apel, nefiind aduse careva dovezi în acest sens, mai mult, argumentul dat nu are nici o relevanță la caz.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că nu are suport faptic nici argumentul procurorului, precum că contractul de gaj al automobilului „Audi Q7” nu a fost executat și automobilul nu a fost transmis părții vătămate, or, neexecutarea contractului de gaj nu generează existența elementelor constitutive ale infracțiunii, cu atât mai mult, potrivit hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 09.02.2017, a fost anulat procesul-verbal privind aplicarea sechestrului asupra automobilului de model „Audi Q7” cu n/î XXXXX și a fost anulat refuzul executorului judecătorești privind restituirea acestui automobil inculpatului, iar erorile procesuale constatate de instanța care a examinat contestația nu dau dovadă de existență a intenției directe în acțiunile inculpatului.

Instanța de apel a respins și argumentul procurorului precum că instanța de fond eronat a interpretat declarațiile părții vătămate, care a indicat că presupusele bunuri propuse de către inculpat, erau viciate, precum casa de locuit care i-ar fi promis-o prin contract și care de fapt nu a fost legalizată nici până la moment, astfel nu poate fi înregistrată la organele competente, careva

terenuri din România, or, aceste propuneri au fost refuzate, iar careva probe care ar dovedi că aceste bunuri sunt viciate și ar fi creat imposibilitatea de a fi transmise părții vătămate - nu au fost prezentate. Cu atât mai mult, refuzul părții vătămate de a i se rambursa datoria prin transmiterea unui apartament, automobil, sau a unei case a fost unul neîntemeiat, iar de fiecare dată pătimita insista de a-i fi restituiți anume bani în sumă de 130 000 euro, faptul dat fiind confirmat integral și de către martorii audiați, și parțial de către însuși partea vătămată.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat și argumentul, precum că contractul de împrumut, semnat și autentificat notarial nu este decât o garanție care a putut-o obține partea vătămată pentru suma de bani transmisă inculpatului, fără întocmirea a careva acte, întru-cât avea încredere exagerată în ultimul, or, întreagă învinuire este bazată pe declarațiile părții vătămate și martorilor C.Solomon, care este concubinul părții vătămate și martorului V.Popovici, care este prietena părții vătămate, fiind astfel persoane interesate în vederea incriminării inculpatului a faptei infracționale.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiată și alegația avocatului părții vătămate, precum că acțiunile inculpatului de a însuși suma de 130.000 euro, date spre păstrare de către partea vătămată, fără acordul și înștiințarea acesteia, folosindu-se de relațiile de prietenie și încredere a părții vătămate, demonstrează intenția inculpatului cu privire la sustragerea bunurilor, în contextul în care instanța de apel nu a constatat ca fiind veridică alegația pătimatei precum că ar fi transmis suma de bani anume spre păstrare, dar această sumă de fapt a fost transmisă în calitate de împrumut, fapt care s-a adevărit prin declarațiile inculpatului, martorilor, dar și prin contractul de împrumut, din care rezultă unele obligațiuni civile asumate, mai mult, contractul dat nu a fost reziliat de către părți, fiind în vigoare la momentul respectiv.

Instanța de apel a stabilit, că nu poate constitui temei de condamnare a inculpatului, nici faptul că ultimul ar fi depus plângeri la IP Râșcani al DP Chișinău, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a părții vătămate pentru conectarea abuzivă și ilegală a imobilului din str. Xxxxx, la sursa de energie electrică, apă și canalizare, or, însuși partea vătămată a relatat că acest bun aparține inculpatului, acesta având dreptul de a-și apăra proprietatea privată, prin mijloacele legale, iar faptul depunerii unor asemenea plângeri nu denotă intenția acestuia de însușire prin abuz de încredere a banilor părții vătămate.

Instanța de apel a respins și argumentul apărătorului părții vătămate precum că, inculpatul ar fi avut posibilitatea de a restitui suma de 130.000 euro, datorită înstrăinării imobilelor, precum și plasarea unui anunț privind vânzarea unei case, inclusiv a casei în care locuiește pătimita la prețul de 1.500.000 euro, în situația în care nu au fost administrate careva date certe și concrete ce ar adevări

că inculpatul a posedat și avut careva surse financiare de cuantumul celui care se pretinde a fi însușit de către acesta.

Instanța de apel nu a reținut nici alegațiile privind faptul că, inculpatul din banii primiți a procurat terenurile în România, or, însăși inculpatul nu a negat acest fapt, iar din cauza situației economice dificile, a fost în imposibilitatea de a restitui întreaga datorie părții vătămate, cu atât mai mult, acesta i-a propus părții alte bunuri în vederea rambursării datoriei, iar faptul invocat de către Gîrla T. precum că aceste bunuri nu ar fi constituit proprietate inculpatului, nu constituie motiv de a considera că inculpatul ar fi avut intenția de a nu restitui acest împrumut.

Mai mult, instanța de apel a identificat, că fapta care i se incriminează inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Ceea ce ține de acțiunea civilă înaintată de către avocatul Barba Daria, în numele părții vătămate Gîrla T. cu privire la încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 130.000 euro, a dobânzilor de întârziere și a prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei, instanța de apel, în temeiul art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod procedură penală, a considerat de cuviință de a lăsa fără examinare această acțiune civilă, dat fiind faptul că urma a fi pronunțat un act judecătoresc de achitare.

16. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

16.1 Procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a cercetat și nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării la justa lor valoare, provocând o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or fiecare din criticile invocate de instanța de apel sunt expuse deficitar și selectiv preluate din soluția adoptată, de către prima instanță;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în acțiunile inculpatului este realizată latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or acesta din intenții de cupiditate, invocând pretextul păstrării și ulterior a împrumutului mijloacelor bănești obținute de Gîrla T., urmare a înstrăinării casei părintești din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, profitând de încrederea acordată de ultima, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la Gîrla T. bani în sumă de 130.000 euro;

- instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Gîrla T., care a relatat că, i-a transmis inculpatului la păstrare pe un termen de 2 luni, banii obținuți de la înstrăinarea casei părintești, însă inculpatul a început prin diferite metode și promisiuni să o liniștească, încercând să o convingă că, banii vor fi restituiți. Astfel, inculpatul în scopul realizării intenției infracționale,

încercând să creeze o falsă reprezentare a realității, a ascuns unele informații și împrejurări;

- faptul că declarațiile părții vătămate au o importanță majoră, reiese și din conținutul extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, prin care se confirmă că Gîrla T., a înstrăinat la data de 16.03.2007, bunul imobil din str. Xxxxx, mun. Xxxxx;

- declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorilor Gîrla R., Grigor N., Solomon C., totodată, instanța de apel urma să evalueze credibilitatea declarațiilor părții vătămate în coroborare cu declarațiile martorului Popovici V. și procesul-verbal de confruntare din 29.07.2013;

- inculpatul a luat banii de la partea vătămată Gîrla T., în sumă de 130.000 euro, iar ulterior a fost încheiat un contract de împrumut bănesc nr. 3844 din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Belicesco O. prin care se atestă că, Grigor I. se obligă să restituie suma de 130.000 euro în termen de până la 31 decembrie 2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03 ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla Tatiana;

- acțiunile inculpatului au purtat doar un caracter formal, întrucât acesta nu a dorit respectarea obligațiilor sale încă din momentul primirii banilor și nici nu a întreprins careva acțiuni în vederea onorării obligațiilor asumate. Iar semnarea contractului și autentificarea notarială a acestuia era o garanție care a putut-o obține partea vătămată pentru suma de bani transmisă inculpatului;

- acțiunile întreprinse de inculpat, ulterior obținerii sumei de 130.000 euro, de la partea vătămată denotă că, acesta a urmărit să creeze, în viziunea părții vătămate o impresie falsă, despre intențiile sale de a-i restitui suma de bani, deși inculpatul cu rea credință, nu și-a îndeplinit obligațiile față de partea vătămată, urmărind ducerea în eroare a acesteia;

- intervenția legii penale a fost justificată odată ce s-a constatat că, restabilirea drepturilor lezate a părții vătămate prin mijloacele justiției civile, se face imposibilă, deoarece inculpatul urmărea scopul de cupiditate și nicidecum nu avea intenția și dorința să-și onoreze vre-un angajament asumat;

- instanțele nu au supus unei aprecieri minuțioase materialul probator administrat în cauză, sub aspectul laturii subiective a faptei imputate inculpatului, care semnalizează o intenție cu rea-credință, de inducere a părții vătămate în eroare și profitând de încrederea acesteia, a determinat-o să-i transmită banii, cu consecința deposedării de aceste bunuri;

- în acțiunile inculpatului persistă aspectele laturii subiective și obiective, or, acțiunile acestuia reprezintă o simulare, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației inculpatului, caracterul irealizabil al angajamentului asumat. Deși inculpatul i-a propus părții vătămate careva bunuri în contul datoriei, însă la materialele cauzei lipsesc careva acte ce ar confirma că Grigor I. deține, cu drept de proprietate la acel moment un bun

imobil în Dumbrava, astfel, oferta inculpatului purta un caracter declarativ, iar ambele instanțe nu au verificat proveniența acestui bun;

- atitudinea inculpatului, inclusiv și lipsa disponibilității efective a acestuia de a-și executa obligațiunile, denotă prezența scopului de cupiditate.

16.2 Avocatul Crețu Doina în numele părții vătămate Gîrla Tatiana, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită casarea acesteia și a încheierii din 14.02.2018, cu dispunerea rejudecării cauzei, de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- decizia contestată se contrazice prin probele administrate la materialele cauzei, și anume cu declarațiile părții vătămate Gîrla T., care la rândul lor coroborează cu declarațiile martorilor Gîrla R., Solomon C., Grigor N., totodată relevante sunt declarațiile martorilor Mitrofan V., Popovici V. și declarațiile inculpatului din procesul-verbal de confruntare din 29.07.2013;

- inculpatul Grigor I. prin înșelăciune și abuz de încredere, a obținut de la partea vătămată suma de bani în mărime de 130.000 lei, transmisă inițial inculpatului la păstrare, ulterior a împrumutului mijloacelor bănești, care pentru a reda un aspect legal acțiunilor sale ilegale și a intra mai mult în încrederea acesteia, a întocmit un contract de împrumut bănesc nr. 3844 din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Belicesco O., prin care inculpatul se obligă să restituie suma de 130.000 euro, în termen de până la 31 decembrie 2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje și două garaje din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pământ aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03 ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla Tatiana;

- suma de 130.000 euro a fost însușită în anul 2007, însă până în prezent inculpatul nu a restituit nici un prejudiciu, adus părții vătămate, dar dimpotrivă încearcă prin diferite metode de a se eschiva de la onorarea obligațiilor față de partea vătămată;

- încheierea de respingere a cererii privind aplicarea sechestrului din 14.02.2018 este ilegală, încălcându-se dreptul părții vătămate la un proces echitabil;

- martorul Solomon C. a indicat că nu a primit careva bani din partea familiei Grigor, pentru a-i transmite părții vătămate, iar declarațiile martorilor Grigor N., Grigor S. și Mitrofan V., în acest sens nu pot fi reținute ca fiind pertinente și concludente, deoarece ei sunt membri de familie a inculpatului Grigor I., respectiv au dat declarații favorabile acestuia, iar alte probe nu au fost administrate;

- inculpatul într-adevăr a propus părții vătămate în contul datoriei o casă de locuit din Dumbrava, însă la materialele cauzei lipsesc careva acte ce ar confirma că Grigor I. deține cu drept de proprietate, la acest moment un bun imobil;

- instanța de apel incorect a stabilit că între inculpatul și partea vătămată au fost stabilite relații de ordin civil – poziția care vine în contradicție cu materialul probatoriu administrat la cauză;

- instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit și nu au motivat, în baza căror criterii au stabilit prezența în cauză a încălcării unor norme de drept civil și lipsa componenței de infracțiune a escrocheriei.

16.3 Partea vătămată Gîrla Tatiana, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită casarea acesteia și a încheierii din 14.02.2018 cu dispunerea rejudecării cauzei, de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat avocatul său Crețu D., în recurs.

17. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată se remarcă, că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual

penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Procurorul, partea vătămată și avocatul acesteia au criticat decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Din analiza textuală a recursurilor declarate, Colegiul reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit l-a achitat pe Grigor I. de învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesuale menționate, Colegiul constată că Grigor I. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*, însă prima instanță a adoptat o sentință prin care inculpatul, Grigor I., a fost achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, procurorul și partea vătămată au atacat sentința cu apeluri. La rândul său,

instanța de apel, rejudecând cauza, în al treilea set de proceduri, a adoptat o soluție prin care a admis apelurile declarate, inclusiv din alte motive, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Grigor I. a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel în acest context a constatat, că cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide că fapta incriminată lui Grigor I., nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel în partea descriptivă a hotărârii pronunțate a menționat că: *ținând cont de declarațiile părții vătămate date în cadrul examinării cauzei în prima instanța și în instanța de apel, de declarațiile martorilor Gîrla R., Mitrofan V., Popovici V., Solomon C., Grigor S., Grigor N., contractul de împrumut din 05.07.2012, extrasul de la OTC, procesul-verbal de confruntare din 29.07.2013, prin prisma prevederilor art. 27, 99-101 Cod procedură penală, conchide că, fapta incriminată lui Grigor Ion, nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal*". Astfel, instanța de apel a descris declarațiile părților vătămate, a martorilor menționați și a indicat materialele cauzei expuse în pct. 15 al prezentei decizii.

De asemenea, în argumentarea soluției sale privind achitarea lui Grigor I. instanța de apel a reținut că, deși obiectul material al infracțiunii l-a constituit suma de 130.000 euro, pe care, cum a invocat pătimita Gîrla T., aceasta i-a transmis-o inculpatului Grigor I. pentru păstrare, nu s-a demonstrat nemijlocit însușirea acestei sume de bani de către inculpat, prin înșelăciune sau abuz de încredere, lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

La baza acestor constatări, instanța de apel a pus declarațiile inculpatului și a martorilor Mitrofan V., Grigor S., Grigor N., care au declarat că *„de fapt pătimita Gîrla T. a transmis suma de 100.000 lei și nicidecum suma de 130.000 lei, totodată aceștia au confirmat că suma dată nu a fost transmisă spre păstrare, dar în calitate de*

împrumut, fapt de altfel reținut și prin contractul de împrumut din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Oleg Belicesco, conform căruia Grigor I. se obligă să restituie suma de 130.000 euro...”

Astfel, Colegiul constată că, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat doar declarațiile inculpatului și a martorilor Mitrofan V., Grigor S., Grigor N., fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La acest capitol Colegiul remarcă că, în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- declarațiile părții vătămate Gîrla T., din care rezultă că, aceasta și-a vândut casa părintească și neștiind ce să facă la acel moment cu banii obținuți, s-a adresat la prietenii de familie Grigor I. și Grigor N., rugându-i să țină la păstrarea două luni, suma de 130.000 euro. Aceștia au fost de acord, primind suma de 130.000 euro, încredințând-o că totul va fi bine. Când s-a hotărât să procure un imobil și s-a adresat să-i întoarcă banii, aceștia au spus că i-au folosit în scopuri personale. Inculpatul a început prin diferite metode și promisiuni să o liniștească, declarându-i că are de vândut un apartament și în timpul apropiat banii ei vor fi înapoiați pe deplin, însă timpul trecea, iar Grigor I. nu-i restituia banii. Pentru a o liniști, el i-a declarat că, este de acord vină să trăiască în imobilul din ograda lui, amplasată în str. Xxxxx, mun. Xxxxx. Ca să nu îndrăznească că apeleze la organele de drept, el i-a spus să meargă la notar și să încheie un contract de împrumut bănesc;

- declarațiile martorului Gîrla R. din care reiese că, în urma desfacerii căsătoriei a fost înstrăinată casa de pe str. Xxxxx. Din auzite a aflat că, Gîrla T. i-a transmis lui Grigor Ion, o sumă de bani la păstrare;

- extrasul din Registrul bunurilor imobile, prin se confirmă că, Gîrla T. a înstrăinat, la data de 16.03.2007, bunul imobil din str. Xxxxx, mun. Xxxxx;

- declarațiile martorului Solomon C., care a declarat, că a trecut cu traiul în casa cu 2 nivele a lui Grigor I., deoarece familia Grigor îi datorează lui Gîrla T. suma de 130.000 euro, ei au convenit ca ultima să locuiască la ei până la rambursarea datoriei, iar în caz că nu va putea să-i ramburseze banii, casa urma să-i rămână lui Gîrla T. A declarat că, nu a primit careva bani de la familia Grigor, pentru a-i transmite lui Gîrla T.;

- declarațiile martorului Grigor N., care a indicat precum că, Gîrla T. i-a transmis banii, care erau într-o sacoșă în sumă de 100.000 euro;

- declarațiile martorului Popovici V. care a relatat că, Gîrla T. a vîndut casa și după divorț avînd o traumă psihologică, a dus banii la niște prieteni în care avea încredere. Le-a dat banii în sumă de 130.000 euro. A spus că Grigor I. i-a promis că îi va restitui banii, însă tergiversează cu restituirea banilor, iar mai târziu au recunoscut că nu vor să-i dea banii;

- declarațiile martorului Mitrofan V., care a declarat că, era prezentă când Gîrla T. a adus în casă la sora ei, Grigor N. suma de 100.000 euro, însă nu era de față când banii au fost numărați, iar potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Mitrofan V. din 09.09.2013 (f.d. 186 v. I), aceasta a declarat că din spusele lor, banii au fost aduși la păstrare, deoarece Gîrla T. vînduse casa;

- procesul-verbal de confruntare din 29 iulie 2013, dintre partea vătămată Gîrla T. și bănuitul Grigor I., conform căruia, Grigor I. indică că a primit suma de 100.000 euro, însă nu a găsit modalitatea potrivită pentru a o întoarce, a indicat că, a fost vîndut apartamentul de pe str. Xxxxx, însă nu a întors banii părții vătămate, deoarece apartamentul era înregistrat după familia sa, dar era promis fiului său pentru afaceri. La fel, bănuitul a indicat că, a vîndut și un imobil, după care a fost procurat un alt automobil, pe care l-a gajat conform contractului lui Gîrla T. Banii primiți i-a investit în teren și acest fapt nu i-a comunicat lui Gîrla T., a restituit acesteia suma de 32.000 euro, din suma de 130.000 euro;

- contractul de împrumut bănesc nr. 3844 din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Belicesco O. prin care Grigor I. se obligă să restituie suma de 130.000 euro în termen de până la 31 decembrie 2011, precum și să dea în exploatare casa de locuit cu două etaje și două garaje din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, să privatizeze terenul de pămînt aferent, cu suprafața de aproximativ 0,03 ha, să formeze un imobil nou și să-l gajeze în folosul lui Gîrla T.;

- contractul de gaj al autoturismului din 05 iulie 2011, prin care se atestă că, creditorul gajist - Gîrla T. se obligă să acorde debitorului gajist - Grigor I. un împrumut în sumă de 130.000 lei, iar în scopul garantării executării corespunzătoare de către debitorul gajist în termenele prevăzute de contractul de împrumut bănesc a obligațiilor asumate, debitorul gajist este de acord de a constitui gajul în favoarea creditorului gajist asupra bunului imobil - autoturismul de marca „Audi Q7”;

- somația din 02.05.2013 expediată părții vătămate Gîrla T., în care inculpatul Grigor I. a indicat că, *„în contextul celor expuse mai sus și ținînd cont de rea-credința de care dați dovadă, consider că d-stră ați recepționat cu surplus suma împrumutată și Grigor I. nu vă mai datorează nimic. De asemenea vă, aduc la cunoștință că pentru perioada de 44 luni de când locuiți în imobilul acordat, urmează a fi considerată compensată suma de 44.000 euro pentru chirie și servicii comunale”*.

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel nu a luat în considerație aceste declarații cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatului Grigor I., care are dreptul de a nu se

autoincrimina și un cumul de probe expuse selectiv și preluate din soluția primei instanțe.

De asemenea, aceste probe au fost ignorate de instanța de apel, totodată această instanță menționând pripit doar cu referire la declarațiile martorilor Solomon C. și Popovici V. că, „conform relatărilor martorului Solomon C., se atestă că ultimul în ședința instanței de fond nu a relatat clar care anume este suma de bani, pe care pretinde că pătimita Gîrla T. ar fi transmis-o lui Grigor I., ulterior însă în ședința instanței de apel martorul Solomon C. a susținut clar că pătimita a transmis inculpatului anume suma de 130.000 euro, fapt care pune la îndoială veridicitatea declarațiilor ultimului, în contextul relațiilor de concubinaj ale acestuia cu pătimita. .... Martorul Popovici V. deși a menționat că cunoaște că pătimita Gîrla T. ar fi dat în împrumut lui Grigor I. suma de 130.000 euro, tot martorul a susținut că cunoaște aceste circumstanțe doar din cele spuse de Gîrla T., fără a evalua declarațiile acestora în coroborare cu celelalte probe, apreciind selectiv doar unele probe.

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel prematur a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Grigor I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, în contextul existenței relațiilor de ordin civil, bazate la caz pe existența unui contract de împrumut, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Mai mult, Colegiul menționează că, deși procurorul nefiind de acord cu concluzia primei instanțe, în apel a adus un șir de argumente, printre care și faptul că nu s-a dat aprecierea tuturor probelor administrate la caz, ce în cumul confirmă în opinia lui, vinovăția inculpatului Grigor I. conform învinuirii înaintate și consideră că acțiunile lui urmează a fi încadrate, conform prevederilor art. 190 alin. (5) Cod penal, însă instanța de apel nu le-a supus unei analize desfășurate și minuțioase.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel, ignorând un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile selective a 3 martori, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare în privința lui Grigor I., astfel expunându-se doar asupra cărorva probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

La fel, instanța de recurs reține că instanța de apel nu a dat apreciere somației din 02.05.2013, expediată părții vătămate Gîrla T., în cumul cu celelalte

probe, pentru a verifica dacă inculpatul avea sau nu intenția de însușire a bunurilor părții vătămate.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Totodată, în susținerea concluziilor sale privind achitarea inculpatului, instanța de apel a menționat că *„instanța nu poate pune la îndoială contractul de împrumut din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Belicesco O., prin care Grigor I. se obligă să restituie lui Gîrla T. suma de 130.000 euro, în termen de până la 31 decembrie 2011, în situația în care atât inculpatul, cât și martorii Mitrofan V., Grigor S., Grigor N. Mitrofan V. au declarat că de fapt pătimita Gîrla T. a adus spre păstrare anume suma de 100.000 lei și nicidecum suma de 130.000 lei.”*

În continuarea concluziilor sale instanța de apel a indicat că *„suma de 130.000 euro nu a fost dobândită ilegal, iar transmiterea acesteia a avut loc benevol, în baza contractului de împrumut”*.

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit constată că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că pune la bază contractul de împrumut din 05 iulie 2012, autentificat de notarul Oleg Belicesco, prin care Grigor I. se obligă să restituie lui Gîrla T. suma de 130.000 euro, iar pe de altă parte constată că partea vătămată a transmis inculpatului anume suma de 100.000 euro. Astfel, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apeluri și recursuri; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

18. În conformitate cu prevederile art. 434 și art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, avocatul Crețu Doina în numele părții vătămate și de partea vătămată Gîrla Tatiana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2018, în cauza penală în privința lui Grigor Ion Xxxxx și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată la **29 noiembrie 2018**.

Președinte

Țurcan Anatolie,

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

Ghervas Maria

Mardari Dumitru